

РЕШЕНИЕ

№ 3702

гр. София, 04.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1921** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. С. Д., чрез адв. Н. Г., срещу Решение № 2153-21-8/26.01.2024 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град и потвърдено с него Разпореждане № [ЕГН]/88 от 07.11.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/, с което на основание чл. 99. ат. 2, чл. 68, ат. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО е отменено Разпореждане № [ЕГН] от 06.08.2018 г. на длъжностно лице по ПО, с което на лицето е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ), както и всички последващи го разпореждания.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност, неправилност и немотивираност на оспореното решение. Иска се неговата отмяна и се претендират сторените административно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката В. С. Д., чрез адв. Н. Г. поддържа жалбата и моли съда същата да бъде уважена, претендира разноски.

Ответникът Директорът на ТП на НОИ - С. - град - редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт П., с пълномощно по делото, който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, поддържа представените писмени бележки и

претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП - редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София - град, III отделение, 60-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление вх. № 2113-21- 5180 от 12.07.2018 г. В. С. Д. е направила искане за отпускане на лична пенсия за ОСВ по чл. 9а от КСО, към което е представила изискуемите удостоверителни документи съгласно чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), необходими за преценка на правото и определяне размера на пенсията.

След преценка по представените първични документи за осигурителен стаж и доход и по данни от регистъра на осигурените лица (РОЛ). вкл. и от осигурител „Стандарт ММ“ ЕООД за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г. на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж от трета категория труд - 31 години, 01 месеца и 04 дни. На основание чл. 104 от КСО общ осигурителен стаж превърнат към трета категория труд 31 години 01 месеца и 04 дни.

Към датата на подаденото заявление от 12.07.2018 г., В. С. Д. има навършена възраст 61 години 03 месеца и 03 дни.

Установено е, че към датата на подаване на заявлението - 12.07.2018 г. на жалбоподателката не достига осигурителен стаж за придобиване право на лична пенсия за ОСВ по чл. 68. ал. 1-2 от КСО в размер на 04 години 04 месеца и 26 дни, но попада в хипотезата на чл. 9а, ал. 2 от КСО.

В тази връзка до В. Д. е изпратено Уведомително писмо изх. № 2113- 21-5180 от 20.07.2018 г., с което Д. е уведомена, че към датата на подаване на заявлението /12.07.2018 г./ не и достига осигурителен стаж за придобиване на право на лична пенсия за ОСВ по чл. 68. ал. 1-2 от КСО в размер на 04 години 04 месеца и 26 дни, като съгласно чл. 9а, ал. 2 от КСО за недостигащ осигурителен стаж до 5 години може да внесе осигурителни вноски в размера за фонд „Пенсии“, изчислени върху минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване (ЗБДОО), към датата на внасянето им.

Уведомителното писмо е получено от В. Д. на 24.07.2018г, като на 03.08.2018 г. с вх. № 2113-21 -5180#3/03.08.2018 г. в Дирекция „Пенсии“ на ТП на НОИ С.-град е постъпило писмо от Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ (КПК) на ТП на НОИ С.-град, че по Заявление вх. 1021-21-445 от 30.07.2018 г. за закупуване на осигурителен стаж по чл. 9а, ал. 2 от КСО от В. С. Д. са внесени осигурителни вноски за недостигащ осигурителен стаж за предприемане на действия по компетентност. Към писмото е приложена служебна бележка изх. № 2165- 21 -401/02.08.2018 г. за потвърждаване на внесените осигурителни вноски по чл. 9а, ал.2 от КСО та

придобиване право на пенсия по чл. 68. ал. 1 и 2 от КСО.

След получената информация е извършена нова преценка, относно правото на лична пенсия за ОСВ на Д., като на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж от трета категория труд - 31 години, 01 месеца и 04 дни и осигурителен стаж по чл. 9а. ал. 2 от КСО 04 години 04 месеца 26 дни. В тази връзка и на основание чл. 104 от КСО общият осигурителен стаж е превърнат към трета категория труд 35 години 06 месеца и 00 дни.

С Разпореждане № [ЕГН] от 06.08.2018 г. на длъжностно лице по ПО на В. Д. е отпусната лична пенсия за ОСВ пожизнено по чл.68,ал.1 и 2 от КСО от 12.07.2018 г., в минимален размер, съгласно чл. 70, ал. 9 от КСО до определянето на размера ѝ по реда на КСО.

С последващо Разпореждане [ЕГН] от 18.09.2018 г. личната пенсия за ОСВ на жалбоподателката е изменена от 12.07.2018 г., пожизнено по чл. 99. ал. 1. т. 2. буква „д” от КСО. във връзка е чл. 10. ал. 2 от НПОС.

Във връзка с последващ контрол върху изплатени парични обезщетения от ДОО и установени нарушения на осигурителното законодателство от осигурителя Стандарт ММ ЕООД е съставен Констативен протокол № KB-5-21-01391320/11.07.2023 г. на контролен орган на ТП на НОИ С.-град – гл. инспектор по осигуряването, според който липсват доказателства за реално постъпили приходи, от които да се изплащат трудови възнаграждения в декларираните размери; за източници за финансиране на дейността; за това, че едноличният собственик и управител на дружеството е отговарял на изискванията на чл. 18 от Закона за счетоводството да бъде съставител на годишни финансови отчети. Според протокола с пощенска пратка до ТП на НОИ С.-град са изпратени документи от името на вече починалия управител; предоставените сведения по реда на чл. 44 - 46 от АПК за лицето, посочено като представляващо работодателя, не отговарят на регистрите на НОИ; предоставени са сведения от две от лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и които фигурират с подписи в представените по пощата разплащателни ведомости, че не са извършвали трудова дейност в дружеството и не са им изплащани трудови възнаграждения. В тази връзка е прието, че лицата, за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „Стандарт ММ“ ЕООД за периода от м. 09.2017 г. до м. 10.2022 г., в т.ч. и В. Д., нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО чрез дружеството, тъй като не е установено реално да са упражнявали трудова дейност /по арг. от чл. 10, ал. 1 от КСО/.

До лицата, за които са подавани данни по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО от осигурител „Стандарт ММ“ ЕООД, са изпратени задължителни предписания за предоставяне на сведения относно трудовата им заетост в дружеството.

Писмото е получено лично от В. Д., но исканите сведения не са предоставени.

От проверка в Информационната система на НОИ се установява, че от „Стандарт ММ“ ЕООД са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО без правно основание за 16

лица.

В резултат на „Стандарт ММ“ ЕООД са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 01391299/11.07.2023 г. за заличаване на данните подавани без правно основание по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 16 лица в това число и за В. С. Д. за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г.

В хода на съдебното производство от ответника са представени доказателства за връчване на задължителните предписания, а именно: Съобщение по чл. 110, ал. 4 от КСО - заверен препис; Копия на пощенски пратки и обратни разписки - препис; Протокол № ПТ-5-21 -01420206/11.08.2023 г. за посещение - заверен препис; Протокол № ПТ-5-21-01406430/10.08.2023 г. за посещение - заверен препис; Задължителни предписания № ЗД-1-21-01391299/11.07.2023 г. (2 бр., изпратени до различни адреси) - заверен препис; Констативен протокол № КВ-5-21-01391320/11.07.2023 г. - заверен препис; Протокол № ПТ-5-21-01385877/29.06.2023 г. за посещение - заверен препис; Заповед № ЗР-5-21-01334451/05.04.2023 г. за проверка- заверен препис, които не са оспорени от жалбоподателя.

При установената фактическа обстановка е издадено процесното Разпореждане № [ЕГН]/88 от 07.11.2023 г. на длъжностно лице по ПО, на основание чл. 99, ал. 2. чл. 68. ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО. Разпореждане № [ЕГН]/06.08.2018 г. на длъжностно лице по ПО е отменено и на жалбоподателката е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за ОСВ.

Разпореждането е обжалвано по административен ред и въз основа на гореустановеното е издадено и процесното Решение № 2153-21-8/26.01.2024 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град , с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/88 от 07.11.2023 г.

При тази фактическа обстановка, установена въз основа на представените по делото доказателства, след като се съобрази с изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК и провери законосъобразността на оспорения административен акт на основанията предвидени в чл. 146 от АПК, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес, за което административният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението на Директора на ТП на НОИ С. - град в оспорената му част е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба по реда на чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ С. - град. В настоящия случай е представена заповед № 1712 от 17.08.2015 г. на управителя на НОИ, с която е преназначен Т. Б. В. на длъжност директор на ТП на НОИ С.-град за неопределен срок, считано от 15.08.2015 г. Обективизирано е в

посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Решението е и материално законосъобразно.

На основание чл. 10. ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. В същия смисъл е определението на § 1. ал. 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, че „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а. ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключено трудово правоотношение и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение.

Както бе споменато фактическият състав, при чието проявление възниква осигуряването, включва упражняване на трудова дейност и внасяне/дължимост на осигурителни вноски. При така изложената нормативна база, едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност. Лицето, освен че трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, също така трябва и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Наличието на сключен договор между физическото лице и търговско дружество, вкл. запис в трудовата книжка не е самостоятелно основание осигуряването му по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, ако лицето не осъществява трудови функции в изпълнение на този договор.

Доказателствената тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт, принципно е на административния орган - чл. 170, ал. 1 от АПК. Доколкото обаче неизвършването през процесния период на трудова дейност от страна на жалбоподателя е твърдение за отрицателен факт, то доказателствената тежест се носи от страната, която се ползва от кореспондиращия му положителен факт, а именно извършването на такава дейност, т.е. от В. Д. (така решение № 2524/18.02.2020 г., постановено по адм. д. № 12220/2019 г. на ВАС, VI о. и мн.др.)

В хода на административното производство не са били допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до неправилно установяване на релевантните факти и неправилно прилагане на съответните материалноправни разпоредби. В административното производство по реда на чл. 108, ал. 1, т. 1 от КСО участват контролните органи на Националния осигурителен институт и проверяваните лица, а издадените задължителни предписания по ал. 3 от КСО се съобщават на задължените лица - адресати на акта. В това производство не се конституират трети страни с евентуална заинтересованост. Жалбоподателката не е страна в производството по чл. 108 от КСО, развило се между ТП на НОИ и „Стандарт ММ“ ЕООД, поради което не са налице предпоставките по отменените разпоредби на чл. 168, ал. 4 и 5 от АПК (ДВ, бр. 15 от 2021 г.) за отмяна на оспорения акт, издаден по реда на чл. 117, ал. 3 във вр. с чл. 114, ал. 1 от КСО, на процесуално основание без да се разглежда спорът по същество. В хода на проведените обжалвания оспорващата е упражнила в пълен обем правото си на защита по административен и съдебен ред, като се е запознала с резултатите от извършената проверка на "Стандарт ММ" ЕООД, обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01391320/11.07.2023 г. Предоставена ѝ е възможност да ангажира доказателства относно обстоятелствата, при която е упражнявала трудова дейност./л.12/ По делото няма данни а и не се твърди, че са ангажирани доказателства в тази връзка.

Издадените Задължителни предписания № ЗД-1-21-01391299/11.07.2023 г. на „Стандарт ММ“ ЕООД за заличаване на неоснователно подаваните данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 16 лица, вкл. и за В. Д. за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г. вкл., не са изпълнени и не са оспорени от нито една страна и след влизането им в законна сила, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. (обн. ДВ. бр. 1 от 2020 г., в сила от 03.01.2020 г.) данните са заличени служебно.

С оглед на горното, подадената в РОЛ информация от дружеството за В. Д., за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г. не може да се приеме за годно доказателство удостоверяващо осигурителен стаж и осигурителен доход и да се вземе предвид при определяне на правото и размера на личната ѝ пенсия за ОСВ. При тези обстоятелства не може да се приеме безспорно и записа на този стаж в трудовата книжка, тъй като осигурителния стаж не е равен на трудовия.

Заличените данни на жалбоподателката за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018г., водят до намаляване на осигурителния ѝ стаж, служещ за определяне правото ѝ на лична пенсия за ОСВ.

Във връзка с предоставените нови данни, длъжностното лице по чл. 98 от КСО е предприело действия за извършване на нова преценка за правото и размера на личната пенсия за ОСВ на В. Д., предвид че след последващото заличаване на данните подавани по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателката от дружеството, осигурителния период се явява зачетен неправилно.

Длъжностното лице по чл. 98 от КСО, действащо в условията на обвързана компетентност съобразно новите обстоятелства е издало процесното Разпореждане №

[ЕГН]/88 от 07.11.2023 г., с което на основание чл. 99, ал. 2, чл. 68, ал. 1-2 и чл. 9а, ал. 2 от КСО е отменено Разпореждане № [ЕГН]/06.08.2018 г. и на В. Д. е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за ОСВ.

Наличните в административната преписка доказателства от извършените проверки на държавните контролни органи на ТП на НОИ - С.-град, ТД на НАП и ИА „Главна инспекция по труда“ довели до заличаването на неоснователно подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурител „Стандарт ММ“ ЕООД за 16 лица, вкл. за В. Д., за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г. вкл. разколебават доказателствената тежест и на представеното с жалбата не заверено копие на стр. 8 - 9 от трудова книжка, което не може да се приеме за годно доказателство, удостоверяващо осигурителен стаж, тъй като безспорно се установява, че осигурителния стаж не е равен на трудовия.

Според чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО данните по ал. 4 служат за определяне на правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите. В тази връзка заличаването на такива данни за жалбоподателя в случая води до изменение на периода, за който са внесени или дължими задължителни осигурителни вноски за него, следователно - до отмяна на разпореждането за определяне личната пенсия за ОСВ, а от там и определяне на нов размер.

Предвид заличаването на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, неоснователно подавани от „Стандарт ММ“ ЕООД за В. Д. за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г. вкл. същите са изключени от общият ѝ осигурителен стаж, като след извършената нова преценка на правото ѝ на лична пенсия за ОСВ е достигнато до обоснования извод, че лицето не отговаря условието на чл. 68, ал. 1-2 от КСО, както и на условието на чл. 9а, ал. 2 от КСО, тъй като недостигащият стаж на лицето за придобиване право на лична пенсия за ОСВ е 05 години 02 месеца 02 дни.

В резултат длъжностното лице по чл. 98 от КСО, действащо в условията на обвързана компетентност правилно с Разпореждане № [ЕГН]/88 от 07.11.2023 г. е отменило Разпореждане № [ЕГН]/06.08.2018 г. за отпускане на лична пенсия за ОСВ на жалбоподателката и е постановило отказ.

Съгласно нормата на чл. 99, ал. 1, т. 2 от КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 от КСО може да се измени или отмени от органа, който го е издал по инициатива на органа, когато се установи, че пенсията е неправилно отпусната, какъвто е настоящия случай, тъй като след служебното заличаване на данните подавани по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „Стандарт ММ“ ЕООДВ. Д. не е осигурено лице по смисъла на §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г., вкл. и той не може да бъде зачетен за осигурителен стаж.

В настоящия случай е установено въз основа на представените писмени доказателства, че в резултат от извършена проверка по спазване на осигурителното законодателство е съставен Констативен протокол №

КВ-5-21-01391320/11.07.2023 г., който по правната си същност е официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК. Съгласно отразената в същия фактическа обстановка липсват доказателства за реално постъпили в дружеството осигурител („Стандарт ММ“ ЕООД) приходи, от които да се изплащат трудовите възнаграждения на назначените в същото лица в периода 2017 г. – 2022 г., включително на В. Д. за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г. Също така е констатирано, че липсват данни за източници за финансиране на дейността; няма данни за това, че едноличният собственик и управител на дружеството е отговарял на изискванията на чл. 18 от Закона за счетоводството да бъде съставител на годишни финансови отчети; с пощенска пратка до ТП на НОИ С.-град са изпратени документи от името на вече починалия управител; предоставените сведения по реда на чл. 44 - 46 от АПК за лицето, посочено като представляващо работодателя, не отговарят на регистрите на НОИ; предоставени са сведения от две от лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и които фигурират с подписи в представените по пощата разплащателни ведомости, че не са извършвали трудова дейност в дружеството и не са им изплащани трудови възнаграждения. В тази връзка е направен извод, че лицата, за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез „Стандарт ММ“ ЕООД за периода от м. 09.2017 г. до м. 10.2022 г., в т.ч. и В. Д., нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО чрез дружеството, тъй като не е установено реално да са упражнявали трудова дейност /по арг. от чл. 10, ал. 1 от КСО/.

Неоснователни са доводите на В. Д. относно нарушения на процедурата по издаване на Задължителни предписания № ЗД-1-21-01391299/11.07.2023 г. на „Стандарт ММ“ ЕООД за заличаване на неоснователно подаваните данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 16 лица, т. ч. и за жалбоподателката за периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г. вкл., след влизането им в законна сила, на основание чл. 4, ал. 10. т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. (обн. ДВ. бр. 1 от 2020 г., в сила от 03.01.2020 г.) данните са заличени служебно. Последната не е адресат на издадените предписания, не е засегната от тях пряко и непосредствено и няма качество на страна в административното производство. За нея административният акт не произвежда преки и непосредствени последици и тя не може да защитава свои права в евентуално производство по тяхното обжалване. / в какъвто смисъл е практиката на ВАС – Определение № 11472 от 13.12.2022 г. по административно дело № 10804 / 2022 г., ВАС, Шесто отделение/

Следва да се отбележи, че дружеството няма правопреемник и от публично известна информация „Стандарт ММ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е в ликвидация и е назначен ликвидатор Р. В. Ш. с Акт на съда за оповестяване - назначаване на ликвидатор по Дело № 1045/2024, Софийски градски съд.

Обжалваното решение е взето при спазване на изискуемата форма, съдържа фактически и правни основания за издаването си и е надлежно мотивирано.

Не се твърди и не се установява съществено нарушение на административнопроцесуалните правила при издаването му. Наведените доводи за процесуално нарушение, касаещи Задължителни предписания № ЗД-1-21-01391299/11.07.2023 г., вкл. връчването им и преценката на неговата валидност в настоящото производство са ирелевантни. Задължителните предписания не са предмет на оспорване по делото, освен това от събраните писмени доказателства по делото се установява, че същите са издадени от компетентен орган, а и процесното решение не е основано на тях, а на констатираните въз основа на нови доказателства обстоятелства, сочещи, че жалбоподателят не е осигурено лице. От друга страна няма данни по делото задължителните предписания да са били обжалвани, който въпрос би бил преюдициален за настоящия спор.

В настоящото производство жалбоподателят не е оспорил констатациите на административния орган, че дружеството „Стандарт ММ“ ЕООД не е имало достатъчно приходи и източници на парични средства, за да изплаща декларираните заплати към наетите в същото лице, включително и по отношение на В. Д. в периода от 25.09.2017 г. до 30.06.2018 г.

В приетата по делото в АССГ преписка, не се установяват доказателства в подкрепа на изложените от Д. твърдения за неправилност и незаконосъобразност на ИАА. При условията на дадената възможност за доказване твърденията в жалбата не се поискаха или събраха доказателства, които да оборят гореустановената фактическа обстановка и да разколебаят изводите на административния орган. При условията на насрещно доказване жалбоподателя не ангажира доказателства, освен събраните в хода на административното производство, които да установят, друга фактическа обстановка и да разколебаят установеното от органа.

Решението и потвърденото с него разпореждане са съобразени с приложимите материалноправни разпоредби и с целта на закона. Направените от решаващия орган правни изводи се кредитират, като съответстващи на доказателствения материал и на законовите разпоредби, позволяващи да се постанови акт с такова съдържание. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от КСО.

Въз основа на изложеното настоящият състав приема жалбата за неоснователна. При извършената цялостна проверка за законосъобразност на акта по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК не се откриха основания, които да доведат до отмяната му.

При този изход на делото на ответния административен орган се следват разноски за процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 100 лв. съгласно чл. 143, ал. 2 от АПК и чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143,

ал. 3 от АПК Административен съд София-град, Трето отделение , 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Д., чрез адв. Н. Г., срещу Решение № 2153-21-8/26.01.2024 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град

ОСЪЖДА В. С. Д., с ЕГН: [ЕГН], да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: